

ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา
เรื่อง การขึ้นทะเบียนสิ่งปลูกสร้างทั่วไป
สัมโภขาวแต่งกาวชัยนาท
ที่ะเบียนเลขที่ สช 49100007

เพื่อให้การขึ้นทะเบียนสิ่งปลูกสร้างทั่วไปตาม พพระราชบัญญัติคุ้มครอง
สิ่งปลูกสร้างทั่วไป พ.ศ. 2546 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียนบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียนบริหาร
ราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 กรมทรัพย์สินทางปัญญาจึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ให้ขึ้นทะเบียนสิ่งปลูกสร้างทั่วไปตาม พพระราชบัญญัติคุ้มครอง
สัมโภขาวแต่งกาวชัยนาท คำขอเลขที่
48100005 ที่ะเบียนเลขที่ สช 49100007 ซึ่งมีรายการทางทะเบียน ตามบัญชีแบบท้าย
ประกาศฉบับนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 23 มิถุนายน 2549

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๙

(นายคณิสสร นาวาเนเคราะห์)
อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

๒๖/๑๙

ทะเบียนสั่งปลดชั้นทางกฎหมายศาสตร์

สัมโภขava แต่งกวารชัยนาท

(1) เลขที่คำขอ	48100005	ทะเบียนเลขที่	๗๙ 49100007
(2) วันที่ยื่นคำขอ	8 มิถุนายน 2548	วันที่ชี้ทะเบียน	8 มิถุนายน 2548
(3) ผู้ขอชื่นทะเบียน	นายวินัย ขำก่อ ประธานชมรมไม้ผลจังหวัดชัยนาท ที่อยู่ 126 หมู่ 5 ถนนแทบทบานลัมพันธ์ ตำบลท่าชัย อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท		
(4) คุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า			
คำนิยาม สัมโภขava แต่งกวารชัยนาท (Chainat khaotangkwa pomelo) หมายถึง สัมโภพันธุ์ขava แต่งกวาร มาจากต้นพันธุ์ที่มีคุณภาพ ซึ่งปลูกให้จังหวัดชัยนาท			
ลักษณะของสินค้า			
(1) พันธุ์ส้มโอ	พันธุ์ขava แต่งกวาร		
(2) ลักษณะทางกายภาพ			
- รูปทรง	กลมเป็น "ไม่มีจุด ก้านผลปานกลางถึงเว้าเล็กน้อย		
- เพลิงเผา	สีขาว ผิวเรียบเนื้อลักษณะต่อองหางเป็นมัน ต่อมน้ำมันจะเล็ก เมื่อแก่เต็มที่ต่อมน้ำมันจะห่างและมีขนาดใหญ่ขึ้น เนื้อสีขาวในสีขาวหนาประมาณ 1.8 – 2.7 เซนติเมตร		
- เนื้อ	เนื้อสีขาวในลักษณะเบียดกันแน่นไม่แตกแห้งออกง่าย 甜 นิ่ม แห้ง สีสีครีมสดใส เป็นเจ้า หรือสีขาวอมเหลือง บางครั้งอาจพบสีชมพูเพื่อๆ เรียกน้ำอ้อย ชื่อน้อยกับราษฎรของทันสัมโภ		
- รสชาติ	หวานและน้ำมามเปรี้ยวเล็กน้อย นุ่ม ไม่แห้งเร้า ไม่มีรสเผ็ดติดลิ้น		

กระบวนการผลิต

การปลูก

- ปลูกได้ทั้งที่อุ่นและที่ตอน โดยปลูกเป็นร่อง ระยะปลูกระหว่างต้นไม้เพื่อที่อุ่นประมาณ 7×7 เมตร ในพื้นที่ดินป่าประมาณ 6×6 เมตร
- ตัดแต่งรากและควบคุมหุ่มของต้นสัมโภตามความเหมาะสม ให้แสงแดดส่องถ่องถึงภายในทรงพุ่ม
- การให้ปุ๋ยตามระยะพัฒนาและตามความต้องการของพืช
- การให้น้ำ ให้น้ำในตอนแท้อ้าโดยเฉพาะเมื่อต้นสักยังเล็ก และการให้น้ำเป็นระยะเวลาหนึ่งในช่วงเมื่อต้นสัมโภ ใกล้ลิ่ดตากอก (หากต้นสัมโภแสงอาทิตย์ขาดน้ำ – ในห่อ จึงให้น้ำ) เมื่อติดตากอก จึงเริ่มให้น้ำใหม่ทีละน้อย และการให้น้ำอีกรอบระยะเวลาหนึ่งก่อนเก็บผล
- อาจปลูกพืชบังลม เช่น สนประดิพัทธ์ ไม้รวกใหญ่ ไม้เลี้ยง หรือพืชชนิดอื่นๆ เพื่อป้องกันลมไม่ให้ก่อภัยขาด หรือร้อนได้

การเก็บเกี่ยว

สัมโภปลูกได้ตลอดทั้งปี ช่วงที่อุ่นมากมาที่สุด คือ เดือนตุลาคม ระยะเวลาเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม เมื่อผลสัมโภ ขาวแต่งกวาร มีอายุ 6.5 – 7.5 เดือน สังเกตต่อมน้ำมันบนผิวส้มโภบริเวณก้านผลจะห่าง สีเปลือกกรอบจุดสีน้ำตาลเป็นสีเหลือง การเก็บให้ใช้กรรไกรตัดก้านชั้นผล

การบรรจุหั่นห่อ

รายละเอียดบันดาลให้ประกอบด้วยค่าว่า

" สัมโภขava แต่งกวารชัยนาท และหรือ CHAINAT KHAOTANGKWA POMELO "

(5) ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่นค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิภาคทาง โดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำสำคัญไหลผ่าน คือ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำชัย และแม่น้ำเจน บริเวณอีเกอเมือง อีเกอโนรมย์ และอีเกอสรรคุรี มีสภาพเป็นพื้นที่ราบลุ่มทึ่งมาก ส่วนอีเกอวัดสิงห์ อีเกอหันดา กังอีเกอหันดองมะโนง และ กังอีเกอเดินเขาม มีสภาพเป็นที่ราบลุ่มที่ค่อน ลักษณะเป็นลูกคลื่นลาดลับเป็นบางแห่ง ดินฝืดความเป็นกรดเป็นกรด 5.5-7.5 นอกจากนี้แล้วหัวข้อนี้ได้มีเพิ่มที่มีต้นกำเนิดคิดเห็นพวกรากอนเส้น้ำ ชาวบ้านเรียกว่า " หมื่นนา " ให้ทราบอยู่ด้วย ซึ่งพบบนเส้นดินริมฝั่น้ำและเนินทางรุปพัสด์ มีพื้นที่ร่วนเรียบเงี้ยงถูกโคลนลาด โดยพบมากบริเวณริมฝั่นแม่น้ำเจ้าพระยา ไม่เป็นคิณเที่ยวหรือติดหมายเกินไป ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงค่อนข้างสูง เป็นเขตที่มีแหล่งน้ำเพียงพอ ซึ่งเป็นสภาพที่เหมาะสมกับการปลูกส้มโอขาวแตงกว่า

ประวัติความเป็นมา จังหวัดขัยนาทมีการปลูกส้มโอตั้งแต่ปี พ.ศ. 2360 โดยนายทอง(ไม่ทราบนามสกุล) ได้นำส้มโม莫ปาอุกที่บ้านแหลมเจ้า หมู่ที่ 4 ตำบลลุ้งสีนา อำเภอโนรมย์ จังหวัดขัยนาท แต่ไม่ทราบเป็นพันธุ์อะไร ที่มาจากการที่ได้สำหรับส้มโอพันธุ์ขาวแตงกวาวิปริเวศตัว นานนี้ ได้นำส้มออกจากแหล่งพันธุ์ไม่ปรากฏ มาปลูกบริเวณริมฝั่นแม่น้ำเจ้าพระยา ในเขตต่ำบ่อลุ้งสีนา อำเภอโนรมย์ และตั้งตัวว่า " ขาวแตงกวา " ซึ่งได้รับการรับรองพันธุ์จากกรมสัตว์ ให้เป็นพันธุ์ส้มโอประจำท้องถิ่น นับเป็นผลไม้ที่เป็นทรัพยากรรรมชาติ เป็นสมบัติคู่เมืองขัยนาท โดยชาวบ้านเรียกและรายได้ให้แก่เกษตรกรรังหัวขัยนาท เนื่องจากการขยายตัวอย่าง หวานอมเปรี้ยว ถูกโภต เนื้อแน่น เกลือกหนาเหมาะสมแก่การนึ่งสังฆทาน โกลจังหัวขัยนาทได้จัดงาน " วันส้มโอขาวแตงกวาขัยนาท " เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ส้มโอขาวแตงกวาขัยนาท ช่วงปลายเดือนสิงหาคม – ต้นเดือนกันยายน เป็นประจำทุกปี โดยจัดครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ.2527 ที่อำเภอโนรมย์ ซึ่งเป็นถิ่นกำเนิดของส้มโอพันธุ์นี้

(6) ขอบเขตที่สัมภัยแหล่งภูมิศาสตร์

ขอบเขตการปลูกส้มโอขาวแตงกวาขัยนาท ตั้งอยู่ในพื้นที่ราบลุ่มภาคกลาง ครอบคลุมพื้นที่ของจังหวัดขัยนาท รายละเอียดตามแผนที่

(7) เงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 15

- (1) จัดให้ผู้รับการตรวจสอบและควบคุม ทั้งกระบวนการผลิต ในระดับผู้ผลิต และระดับจังหวัด
- (2) จัดให้มีการรับข้อแนะนำและประเมินมาตรฐานเชิงเทคนิค ที่ประسังค์จะขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ส้มโอขาวแตงกวาขัยนาท
- (3) ผู้ขอรับทะเบียนต้องดำเนินการปฏิบัติตาม สำหรับสมาชิกผู้ขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ส้มโอขาวแตงกวาขัยนาท

(8) การพิสูจน์แหล่งกำเนิด

- (1) ส้มโอจะต้องมีการปลูก ในเขตพื้นที่จังหวัดขัยนาท
- (2) กระบวนการผลิตจะต้องได้รับการควบคุมตรวจสอบ คือ มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกเกษตรกรผู้ปลูกส้มโอ รวมทั้งต้องมีเอกสารกำกับเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับได้

แผนที่แสดงแหล่งภูมิศาสตร์ สัมโภขาวแต่งการชัยนาท

พื้นที่ป่าไม้สัมโภขาวแต่งการชัยนาทอยู่ในจังหวัดชัยนาท มีเนื้อที่ประมาณ

1,543,591 ไร่ หรือ 2,469,746 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับ

พิษณุโลก ติดต่อกับ จังหวัดนครสวรรค์และจังหวัดอุบลราชธานี

ศรีสะเกษ ติดต่อกับ จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดสิงห์บุรี

กำแพงเพชร ติดต่อกับ จังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดสิงห์บุรี

ศรีสะเกษ ติดต่อกับ จังหวัดอุบลราชธานี